Τηλεγραφήματα

ΚΩΝ|ΠΟΛΙΣ 15 Σεπτεμβρίου, ὥρα 9,40′ μ. μ. Οἱ ῥωμοῦνοι ἀπώλεσαν ἐν Πλέβνᾳ ὀκτὼ τηλεβόλα.

Τηλεγράφημα χθεσινὸν τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ ἀναφέρει, ὅτι 32 τάγματα ῥωσικοῦ στρατοῦ μετὰ ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ ἐνικήθησαν καὶ ἀπεκρούσθησαν πρὸς τὴν Sinan.

Μετοχαὶ Λαυρίου 62,90.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 10 Σεπτεμβρίου, ὥρα 10,40 π. μ. Οἱ ῥῶσοι πρὸ τῆς Πλέβνας ἀπέκρουσαν τῇ 13 τοὺς τούρκους κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Γριβίτσας.

Αἱ ζημίαι τῶν ῥώσων κατὰ τὰς τελευταίας μάχας συμποσοῦνται εἰς 1200 ἄνδρας.

Ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆ-πασας ἀναγγέλλει μάχην ἐνοικὴν τοῖς τούρκοις.

Havas

ΠΟΡΑΔΙΝ 15 Σεπτεμβρίου, ὥρα 10 μ. μ. (Γενικὸν ῥωσικὸν στρατηγεῖον). Ἡ 11η μεραρχία τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ ἐξεκίνωσε τὸ Τύρνοβον ὅπως ἐνισχύσῃ τὰς ἐν Βιέλᾳ εὑρισκομένας 12ην καὶ 13ην μεραρχίας.

ΚΩΝ|ΠΟΛΙΣ αὐθημερὸν, ὥρα 9 μ. μ. Οἱ τοῦρκοι ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ ἤρατο πολλὰς νίκας.

ΚΩΝ|ΠΟΛΙΣ αὐθημερὸν, ὥρα 11 μ. μ. Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὁ κανονοβολισμὸς ἐν Σίπκᾳ ἐξακολουθεῖ ἑκατέρωθεν.

Reuter

Εἰδήσεις

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἐπέστρεψαν εἰς Δεκέλειαν περὶ τὴν 7 μ. μ. ὅτε εἶχε λήξει πλέον ἡ μεγάλη τῆς χθὲς πένθιμος τελετή.

— Ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν μετὰ δικαίας εὐχαριστίας τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀκριβείας, ἣν καθ' ὅλα ἐτήρησε μετ' αἰσθήματος ἐργασθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ οὐχὶ πλέον ἐκ καθήκοντος ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὡς καὶ τῆς ἀναλόγου πρὸς τοῦτο εὐπρεπείας, ἣν ἠκολούθησαν τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας. Οὐδὲν οὐδ' ἐλάχιστον ἐπεισόδιον ἀταξίας ἐγένετο. Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν καὶ ἡ δι' ἐντέχνων διαταγῶν δοθεῖσα εὐκαμψία εἰς τὰς μακρὰς σειρὰς τοῦ λαοῦ ἀληθῶς ἦσαν ἐν προνοίᾳ διατεταγμένα, ὥστε ἔβλεπέ τις οὕτω τὸν σεβασμὸν ἔτι μεγαλήτερον πρὸς τὸ ἐπίσημον τῆς ὥρας.

— Δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, διετάχθη ἡ σύστασις δύο λόχων νοσοκόμων ἐξ ἀνδρῶν τοῦ πεζικοῦ, καὶ τοῦ μὲν 1ου διωρίσθη ὁ λοχαγὸς Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος, τοῦ δὲ 2ου ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Δούκας, ἀξιωματικοὶ δὲ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Δημ. Παρίσης εἰς τὸν 1ον λόχον καὶ Π. Δούζης εἰς τὸν 2ον. Οἱ ῥηθέντες 2 λόχοι ἀπαρτιζόμενοι ἐξ ἑνὸς ἐπιλοχίου, ἑνὸς λοχίου σιτιστοῦ, δύο δεκανέων, δύο σαλπιγκτῶν καὶ ὀγδοήκοντα πέντε περίπου ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν θέλουσι συγκεντρωθῆ ἐνταῦθα, πρὸς τελείαν ἐκμάθησιν τῶν χρεῶν τοῦ νοσοκόμου, καθόσον ἐκ τούτων οἱ πλεῖστοι ἐξεπαιδεύθησαν ἤδη εἰς τὰ καθήκοντα ταῦτα.

—Ἀπὸ σήμερον θὰ παύσουν αἱ διπλαῖ ἁμαξοστοιχίαι μεταξὺ Πειραιῶς, Φαλήρου καὶ Ἀθηνῶν, πλὴν τῶν μετὰ μεσημβρίαν ὁσάκις ὑπάρχει θεατρικὴ παράστασις ἐν Φαλήρῳ. Θὰ ἐξακολουθήσουν ὅμως εἴσέτι νὰ διέρχωνται πᾶσαι διὰ Φαλήρου. Ταῦτα δημοσιεύομεν κατὰ παραγγελίαν τῆς διευθύνσεως τοῦ Σιδηροδρόμου.

— Διωρίσθη ἀκόλουθος παρὰ τῇ ἐνταῦθα ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ ὁ κ. Vansi Hart.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ ὑπότροφον μέχρι τέλους τῶν σπουδῶν αὐτοῦ τὸν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν εὐελπίδων σπουδάζοντα μαθητὴν κ. Νικόλαον Παπαδόπουλον.

— Μετὰ σύντομον ἀπουσίαν ἐπανέκαμψεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Κάρολος Ἀγάμπεης καὶ ἐπαναλαμβάνει κατὰ τὸ σύνηθες τὰς ἐργασίας του, δεχόμενος ὅλας τὰς ἡμέρας πλὴν τῆς Κυριακῆς.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Εἰδοποιεῖ ὅτι,

Οἱ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης δανεισθέντες βιβλία, μὴ ἐπιστρέψαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μηνιαίας προθεσμίας καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας προφορικάς τε καὶ ἐγγράφους προσκλήσεις, προσκαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ ἀποδώσωσιν αὐτὰ ἐντὸς ἡμερῶν **πέντε** ἀπὸ σήμερον· ἄλλως θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ κατ' αὐτῶν αἱ ποινικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1867 ΣΜΗ νόμου περὶ Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, θὰ ἐπιβληθῆ δηλαδὴ αὐτοῖς πρόστιμον μιᾶς δι' ἑκάστην ἡμέραν δραχμῆς, εἰσπραχθησόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων νόμου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῶν ἐφημερίδων *Ἐθνοφύλαξ*, *Ἐφημερὶς*, *Παλιγγενεσία* καὶ *Ὥρα*. [Δ'. **618** ά.

ΣΧΟΛΑΡΧΗΣ ἔχων δίπλωμα προλύτου καὶ ὑπηρετήσας ἐν τε τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι ζητεῖ προγυμνάσιες κατ' οἶκον ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ ἢ ἑλληνικὸν λύκειον εἰς ὃ νὰ παραδίδῃ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς *Ἐφημερίδος*. [Δ'. **604** β'.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς παρὰ τὴν ῥωσικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης (ἀρ. 44), οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Ξένου, συγκείμενον ἐκ δωματίων ἓξ, μιᾶς αἰθούσης, μαγειρείου κλπ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατοικοῦντα ἐντὸς αὐτῆς. [Δ'. **570** ς'.

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ὁ **Φοῖνιξ** καὶ τῆς **Ἑλλην. ἀτμοπλοΐας** μεταφέρονται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ε. ε. εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς μεγάλης οἰκίας τῶν τέκνων Ἀνδρέου Κορομηλᾶ. [Δ'. **586** δ'.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ τῆς **Ἀγγλικῆς γλώσσης** πρὸ μικροῦ ἀριχθεὶς ἐξ Ἀγγλίας, ὅπου ἐπὶ πολλὰ διέμεινεν ἔτη, ἀναγγέλλει, ὅτι θὰ δίδῃ μαθήματα τῆς γλώσσης ταύτης καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐπὶ ὅροις μετριωτάτοις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς *Ἐφημερίδος*. [Δ'. **589** γ'.

Ὁ κ. **Πασχάλης Μορέτσης,** ἐντολοδόχος, μετέφερε τὸ γραφεῖόν του ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Γεωργίου ἀριθ. 3 παραπλεύρως τῆς μεγάλης νεοδμήτου οἰκίας τοῦ κ. Βούρου.

Le bureau de commission de **Mr. Pascal Moritzi** jusqu'a ce jour situé dans la rue de la Chambre, a été transferé rue de St. Géorge a côté de l'Hôtel de Mr. Vouros. [Δ'. **596** γ'.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Παρὰ τὸ Ταχυδρομεῖον

Ἔτος Δ'. Ἀθήνησι, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1877, Δευτέρα Ἀριθ. 248

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τιμᾶται λεπτῶν 5 ἕκαστον φύλλον.
ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐν Ἀθήναις Ἐτησία δρ. 18. Ἑξαμην. 8. Τριμην. 4.—Ἐνταῖς Ἐπαρχίαις Ἐτησία δρ. 20. Ἑξαμην. 10. Τριμην. 6.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἡ ἐν Ἀθήναις τιμὴ συνδρομῆς προστιθεμένων τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.
ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Δι' ἕκαστον στίχον ἁπαξ λ. 40—δὶς 32—τρὶς 68—τετρ. 77—πεντ. 90—ἑξ. δρ. 1,08—ἑπτ. 1,18—ὀκτ. 1,28—ἐνν. 1,40—δεκ. 1,50.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ Παρὰ τὸ Ταχυδρομεῖον.
Ἡ συνδρομὴ τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Η ΚΗΔΕΙΑ

Ὁποίαν ἡμέραν εἶδε χθὲς ἡ Ἑλλάς! Πόση ἱστορία ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθῇ διὰ ν' ἀκολουθήσῃ πενθοῦσα εἰς τάφον τὸ προσφιλέστερον τέκνον της, τὸν ἀτρόμητον ἥρωα τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἔνδοξον πυροπλητὴν, τὸν **Κωνσταντῖνον Κανάρην!** Ἡ εἰκὼν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς χθὲς εἶνε ἡ ζωηροτέρα παράστασις, ἥτις δύναται νὰ ὁρίσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Τὸ προτκύνημα

Ἤτο προσκύνημα ἀληθῶς ἡ ἀθόρυβος ἐκείνη καὶ ἐν πληθυῖ προσέλευσις πάσης τάξεως πολιτῶν εἰς τὴν μαύρην αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐν ᾗ ἔκειτο ὁ ἐπισημότατος νεκρός. Οὐδεὶς λόγος, οὐδεμία φράσις δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὸ συγκεχυμένον ἐκεῖνο τῶν μυρίων συναισθημάτων, ἅτινα ὡδήγουν εἰς τὸ εὐλαβὲς ἐκεῖνο προσκύνημα τὸν κόσμον καὶ ἐκράτουν αὐτὸν ἄφωνον πρὸ τοῦ νεκροῦ. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 4 Σεπτεμβρίου μέχοι τῆς 1 μετὰ μεσονύκτιον ἐξηκολούθει ἡ τῆς Πατρίδος αὕτη διὰ τῶν τέκνων της εὐγνώμων γονυκλισία παρὰ τὸ φέρετρον, ὅπερ ἦν τεθειμένον ἐπὶ ἑλληνικῆς σημαίας, εἰκονίζον οὕτως ὅτι ἐπιέζετο τὰς ὥρας ἐκείνας τὸ στῆθος τῆς ἀναγεννηθείσης νικητρίας ἐλευθερίας μας. Καὶ χθὲς δὲ λίαν πρωὶ ῥεῦμα πολιτῶν, ἐν οἷς πολλαὶ πενθηφοροῦσαι γυναῖκες, ἀφ' ὅλων τῶν ὁδῶν συνήγετο περὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, ὅπως ἀνελθόντες ἀσπασθῶσιν ὅλοι τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ ἥρωος. Τὴν συγκίνησιν ἐπηύξησεν ἡ προσέλευσις τῶν κορασίων τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς κ. Αἰκατερίνης Λασκαρίδου, ἅτινα ἐν δακρύοις ἐπροσκύνησαν τὸν νεκρόν. Αἱ δὲ διδασκάλισσαι τοῦ ἐνταῦθα ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου (Ἀμαλιείου) μετὰ 12 κορασίων καὶ ἐν ὀνόματι τῶν λοιπῶν ὀρφανῶν ὁδηγούμεναι ὑπὸ τῆς διευθυντρίας κ. Ζωγράφου καὶ τοῦ γραμματέως κ. Δ. Καραστόρου προσῆλθον ἐπίσης τῇ 2 ὥρᾳ μ. μ. ἐφ' ἁμαξῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἔθεντο ἐπὶ νεκροῦ στέφανον φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν: «Τῷ ἐνδόξῳ Κ. Κανάρῃ ἐκ τοῦ ἀσύλου τοῦ ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων τῆς ἐλευθερωθείσης Πατρίδος.» Ταῦτα πάντα δάκρυα ἔφερον εἰς τὰ ὄμματα ὅλων. Ἕτερος στέφανος προσκομισθεὶς ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Παύλου Νικολάρα, ψαριανοῦ, συνεκίνησε βαθύτατα· ἔφερε τὴν ἐπιγραφήν: «*Ὁ συναθλητὴς Κ. Νικόδημος τῷ ἥρωϊ Κ. Κανάρῃ.*» Ὁ ὑποναύαρχος κ. Νικόδημος, γέρων καὶ ἀσθενὴς ἐπιζῶν εἰς τὸν Κανάρην, πόσους παλμοὺς καὶ ποίους ἄραγε ἠσθάνθη ὅταν ἠσπάσθη τὸν στέφανον ἐκεῖνον, ὃν ἀπέστελλεν ὡς μυστικὴν συνεννόησιν πρὸς τὸν ἐκτάδην ἔνδοξον νεκρόν, ἣν ἡμεῖς οἱ παριστάμενοι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν!

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ ἐπιτροπῆς φαλαγγιτῶν προσεκομίσαντο εὐλαβῶς ἄλλον στέφανον. Οἱ ἐνταῦθα Χῖοι ἐπίσης οὕτως ἐξεδήλωσαν τὴν λατρείαν των πρὸς τὸν ἐκδικητὴν τῆς μάρτυρος πατρίδος των ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, τὸν πυροπλητὴν τῆς ναυαρχίδος τοῦ θηρίου, ὅπερ ἠρήμωσε τὴν ὡραίαν νῆσόν των. Ἐπίσης καὶ οἱ Κρῆτες. Οἱ ἀντιπρόσωποι, τέλος, τοῦ ἔθνους, οἱ βουλευταί, δι' ἐπιτροπῆς ἀπέστειλαν καὶ ἀπέθεσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Κανάρη ἄλλον στέφανον, ὅστις ἐξέφραζε τὴν μεγαλητέραν εὐγνωμοσύνην ὅλου τοῦ ἔθνους.

Αἱ πόλεις

Ἐνῷ δὲ ταῦτα, βαθμηδὸν ἠρημοῦτο ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ καταστήματα, καὶ ὅσα ἐξ ἀπολύτου ἀνάγκης δὲν ἦσαν κλειστὰ περὶ τὴν 11ην, ἔκλειον. Εἰς τὰς ὁδοὺς ὀλίγος κόσμος ἐφαίνετο, διότι ὅλοι συνέρρεον ὑπὸ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ περικλείετο τὸ λείψανον. Αἱ μελαναὶ σημαῖαι ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ πολλῶν οἰκιῶν κυματίζουσαι ἐπὶ τῶν ὁδῶν, δι' ὧν ἀραιοὶ διήρχοντό τινες πενθήμως, ἔδιδον θλιβερωτάτην ἰδέαν. Ὁ ἀγνοῶν ξένος τί συνέβαινεν, ὅστις ἤθελεν εὑρεθῆ αἰφνιδίως ἐν Ἀθήναις τὴν ὥραν ἐκείνην, ἤθελε φρίξει. Μελαναί, καταμέλανοι ἦσαν κυρίως αἱ κεντρικώτεραι ἐμπορικαὶ ὁδοὶ τοῦ Αἰόλου καὶ τοῦ Ἑρμοῦ. Ποικίλη πένθιμος διακόσμησις ἠπλοῦτο ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων ἔξωθεν. Μαῦρα ὑφάσματα ἐν ἁρμονίᾳ θλιβερᾷ ἐκάλυπτον θύρας, ἐξώστας, οἴκους. Πρὸ τῶν καταστημάτων ἰδίως τῶν κ. κ. Κατσίμπαλη, Γάτ, Ἀφεντάκη, τῆς κυρίας Φιλαρέτ, τῆς κυρίας Λιζιέ, τῶν ἀδελφῶν Φιλίπ καὶ ἄλλων ἵστατο ὁ διαβάτης. Ἡ προτομὴ τοῦ Κανάρη μὲ τὸν σταυρὸν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ περιεστεμμένη σημαίαις ἑλληνικαῖς ἐν πένθει εἶχε τεθῆ ἔξω τοῦ πενθοῦντος καταστήματος τοῦ κ. Κατσίμπαλη. Περαιτέρω ἡ σημαία τῆς συντεχνίας τῶν κουρέων εἶχε περισταλῆ ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν μέλαιναν, ἥτις προσετέθη. Λόγοι δὲν ἀν-

τηλλάσσοντο, ἀλλ' ἔβλεπέ τις ἔξω ὅλων τῶν καταστημάτων ἐργάτας νέους ἀσχολουμένους εἰς τὴν πενθίμην διακόσμησιν αὐτῶν. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ὁ οἶκος τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ξένων ἐδείκνυε πενθιμωτάτην περιβολὴν καὶ ἐδέσποζε θλιβερῶς τῆς ἐρήμου πλατείας. Ἐν Πειραιεῖ δὲ τὸ πένθος ἐξεδηλώθη μυστηριωδῶς διὰ τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων, ἅτινα ἔφερον ὅλα μεσίστιον τὴν σημαίαν καὶ τὰς κεραίας κεκλιμένας. Τὰ ξένα πολεμικὰ τῆς Γερμανίας, Ἱσπανίας καὶ Ἀγγλίας εἶχον ἐπίσης σταυρωτὰς τὰς κεραίας συμμεριζόμενα τὴν θλῖψιν μας. Εἰς τὴν ἰδέαν, ἥτις ἐγεννᾶτο ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ θέᾳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀνταπεκρίνετο μακρόθεν ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν νυμφῶν ὁ ἀραιὸς καθ' ὥραν κανονοβολισμός. Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη φωνὴ τῆς πόλεως τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἔπαυσαν ὅλα τὰ ἔργα καὶ ἐνόμιζέ τις ὅτι εἶχε διακοπῆ ἡ ἀναπνοὴ τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ τῆς κηδείας

Δὲν ὑπῆρχε θέσις καθ' ὅλην τὴν πλατείαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐξ ἧς ὁδὸς ἐκβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, δὲν ὑπῆρχε θέσις καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου μέχρι τῆς τοῦ Σταδίου, καὶ καθ' ὅλον δὲ τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐκεῖθεν μέχρι ἱκανῆς ἀποστάσεως τὸ πλῆθος ἦν συμπεπυκνωμένον, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν τῶν διαφόρων περὶ οἴκων καὶ τῶν ὑπουργείων τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν παραθύρων ὅλων.

Ἡ παράταξις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ πρόγραμμα ἐγένετο· ἡ φάλαγξ τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων φαλαγγιτῶν ἐν στολῇ προσῆλθε καὶ ἐτάχθη εἰς τὴν ὡρισμένην θέσιν· Ἡ σιωπὴ καὶ ἡ εὐλαβὴς τάξις τόσου κόσμου ἐξεδήλου τοῦ ἑλληνισμοῦ τὴν καρδίαν, ὅτε ἐράνη ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων κατελθὼν πεζῇ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου φέρων στολὴν ναυάρχου καὶ τὸν ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον ἐπὶ τοῦ στήθους.

Ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθε καὶ πλησιάσας τὸν εὐκλεᾶ νεκρὸν ἐμελέτησεν αὐτὸν καὶ ἐδάκρυσεν. Ἀνεπόλησε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ βασιλεὺς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν νεανίας ἐλάμβανεν ἀπὸ τῶν χειρῶν του ἐν Δανίᾳ τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος, τὰς συχνάς Του πρὸς τὸν Κανάρην ἐπισκέψεις, ὅτε ἔβλεπε τὸν γηραιὸν ναύτην τῆς Μεσογείου ἐγειρόμενον καὶ τρέμοντα ἐκ συγκινήσεως, ἕως οὗ προσήρχετο ν' ἀσπασθῇ τοὺς τρυφεροὺς βασιλόπαιδας καὶ νὰ θλίψῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἀγκάλας του ἐκφωνῶν μὲ διακεκομμένην φωνὴν τὰς ἁπλᾶς ἐκείνας ἀλλ' ὑψίστας εὐχάς του ἐπὶ τὸν βασιλέα, τὸν Διάδοχον, καὶ ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Ἀνεπόλησεν ὁ βασιλεὺς τὰς μεγάλας αὐτὰς συγκινήσεις, ὅτε ἠσπάζετο Αὐτὸν διὰ τοῦ Κανάρη καὶ ἀπεκάλει «Παιδί μου, παιδί μου» ἡ Δόξα τῆς Ἑλλάδος, ἧς ἐβασίλευε, καὶ ἔκλαυσε· · · · ·

Μετὰ τὸν βασιλέα προσῆλθον οἱ πρεσβευταὶ τῶν ξένων δυνάμεων, πρῶτος ὁ τῆς Αὐστρίας, εἶτα ὁ τῆς Ῥωσίας, εἶτα οἱ ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, τέλος ὁ τῆς Γερμανίας ἐπιτετραμμένος μετὰ τοῦ ἀντιναυάρχου τοῦ ἐν Φαλήρῳ στόλου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν προφθασάντων τὴν κηδείαν καθ' ἣν ὥραν ἤρχιζε. Μετὰ ταῦτα προσῆλθον ὁ ἄγγλος πλοίαρχος τοῦ ἐν Φαλήρῳ ὁρμοῦντος πλοίου, ὁ πρόξενος τῆς Ἱσπανίας μετὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἱσπανικῆς ἐν Πειραιεῖ φρεγάτας, οἱ ἱσπανοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἱ πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων καὶ οὕτω πάντες οἱ ἐνταῦθα ἀντιπροσωπεύοντες τὴν λύπην τῶν ξένων ἐθνῶν, ἅτινα ἀπεθαύμασαν τὴν ἀνδρίαν καὶ ηὔρυναν τὸ κλέος τοῦ ἐνδόξου πυροπλητοῦ.

Ἡ κηδεία

Ἡγουμένης τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς ἐν τῇ πόλει, εἶτα δὲ τῆς πεζῆς χωροφυλακῆς καὶ εἶτα τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, εἵποντο οἱ ναῦται ἐκ τῶν πληρωμάτων τῶν βασιλικῶν πλοίων, εἵλκυον δ' ἰδίως τὰ βλέμματα οὗτοι διὰ τὸ ὡραῖον των παράστημα, τὸ ἀνδρικὸν τῆς ὄψεως, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὴν ἰδέαν ἐν γένει, ἥτις ἐγεννᾶτο ἐπὶ τῇ θέᾳ των κηδευόντων τὸν ἔξοχον ναύτην τῆς Μεσογείου, ὅστις ἐκλείσε καὶ θὰ κλείσῃ αὐτούς. Μετ' αὐτοὺς ἤρχετο ἡ φάλαγξ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἶτα ἡ στρατιωτικὴ μουσική, ἧς ἡγεῖτο ὁ κ. Σάϊλερ, τοῦ ὁποίου τὸ πένθιμον ἐμβατήριον θ' ἀντήχει. Πᾶσα αὕτη ἡ παράταξις ἦτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀπὸ δὲ ταύτης μέχρι τῆς θύρας τοῦ ὑπουργείου ἦν ἑκατέρωθεν τὸ πεζικόν. Ἡ τάξις ἦτο ἀρίστη, ὡς νὰ ὠφείλετο μᾶλλον εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐπέβαλλεν ἡ στιγμή. Ἀκριβῶς τῇ Ζῃ ὥρᾳ μ. μ. ἀξιωματικοὶ τοῦ βασιλικοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ παρέλαβον καὶ ὑπεβάστασαν τὸ φέρετρον τὸ φέρον τὸν ἔνδοξον νεκρὸν καὶ κατεβίβασαν αὐτὸ μέχρι τῆς ἐξόδου, ὅπου τὸ παρέλαβον ὑπαξιωματικοί, καὶ ἀμέσως ἀγτήχησεν ἡ ἐπικήδειος ψαλμῳδία. Δάκρυα ἔρρευσαν ἀφ' ὅλων τῶν ὀμμάτων τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἡ καρδία τῆς Ἑλλάδος ἔπαλλε παλμόν, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἀποσπασθῇ. Προηγήθησαν τοῦ φερέτρου ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ οἱ ὑπηρέται τῆς Αὐλῆς, ὁ τίμιος Σταυρὸς καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὁ ἱερὸς κλῆρος, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀρχιερατικὰς στολάς.

Εἶτα δὲ εἵποντο εἷς ὑποπλοίαρχος φέρων ἐπὶ προσκεφαλαίου τὸ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος, ἕτερος τὸν ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον, εἷς ἀνθυποπλοίαρχος ἄλλον μεγαλόσταυρον, δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ φέροντες ἐπὶ προσκεφαλαίων δύο ἄλλους μεγαλοσταύρους καὶ εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἄλλον μεγαλόσταυρον, πάντα παράσημα, ἅτινα ἐφόρουν τὰ στήθη τοῦ ἤδη ἐκλιπόντος ἥρωος. Ἦσαν δ' οἱ πέντε μεγαλόσταυροι, πλὴν τοῦ ἑλληνικοῦ, ὁ τῆς Δανίας, τῆς Ῥωσίας, τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Εἵποντο ἄνδρες ναῦται φέροντες ἀνὰ χεῖρας τοὺς στεφάνους τοὺς ἀποτεθέντας ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ἕνα τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐθελοντῶν, ἄλλους δὲ, τοῦ Συλλόγου *Παρνασσοῦ*, τῆς *Ἐφημερίδος*, τῶν Χίων, τῶν κορασίων τοῦ *Ὀρφανοτροφείου*, τὸν πολύτιμον τοῦ ὑπονναύαρχου Νικοδήμου, τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Κρητῶν, τῶν βουλευτῶν, καὶ ἄλλους. Καὶ μετὰ τὴν ἔκφρασιν ταύτην τοῦ σεβασμοῦ πάσης τάξεως λαοῦ καὶ τῆς λατρείας, ἐφέρετο ὁ νεκρὸς, ὑποβασταζομένου τοῦ φερέτρου ὑπὸ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ. Τὸ φέρετρον περιεκύκλουν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ κράτους καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, τὰς δὲ ταινίας ἐκράτουν ἐναλλὰξ μὲν οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ διαρκῶς δ' ὁ τῶν στρατιωτικῶν κ. Ζυμβρακάκης, ὁ αὐλάρχης κ. Ῥοδόσταμος καὶ ὁ ὑποστράτηγος κ. Σμόλεντς. Ἀμέσως ὄπισθεν ἐβάδιζε δακρύων ὁ βασιλεὺς καὶ παραπλεύρως ὀλίγον ἔχων τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ ἀποθιώσαντος Θρασύβουλον, Μιλτιάδην καὶ Νικόλαον καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς. Ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἤρχοντο ὁ ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν, ὁ νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, εἶτα δὲ οἱ ὑπασπισταὶ καὶ διαγγελεῖς τῆς Α. Μ. καὶ οἱ κ. κ. βουλευταί. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγωνιστῶν, τῶν βουλευτῶν, τῶν ἐξόχων πολιτικῶν, ἦσαν οἱ πρεσβευταὶ τῶν ξένων δυνάμεων, οἱ πρόξενοι, ὁ γερμανὸς ὑπονναύαρχος, ὁ ἄγγλος πλοίαρχος, ὁ ἱσπανὸς καὶ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν. Εἵποντο αἱ διάφοροι ἀρχαὶ τοῦ κράτους πᾶσαι, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων σωματείων καὶ συλλόγων, τῶν διαφόρων ἑταιριῶν καὶ τῶν ἀδελφοτήτων ἀντιπρόσωποι, τὰ δὲ τάγματα τοῦ πεζικοῦ κατ' ἀντιζυγίαν ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ περιεστοίχιζον τὴν ὅλην συνοδείαν. Τὸ ἱππικὸν ἔκλειεν ὄπισθεν τὴν κατ' ἀντιζυγίαν τάξιν τοῦ πεζικοῦ, εἵπετο δὲ ἡ ἵππος χωροφυλακή.

Ὀλίγος ἦτο ὁ ἐν τῇ πόλει στρατὸς καὶ ὀλίγος παρετάχθη κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ μεγάλου Κανάρη. Ἦν ὅμως ὀλίγος ὁ στρατὸς, διότι ἐπὶ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας τοῦ ἥρωος, κληθέντος ἐν τοιαύταις κρισίμοις περιστάσεσιν, ὁ στρατὸς ἡμῶν ἀνέλαβε ζωὴν καὶ κίνησιν καὶ εἶνε ἀπεσταλμένος εἰς διάφορα σημεῖα συγκεντρώσεως καὶ ἐκγυμνάσεως. Οὕτως ἐπέπρωτο καὶ κηδευόμενος ὁ Κανάρης νὰ δεικνύῃ τὴν μετ' αὐταπαρνήσεως ἐπιδίωξιν τῆς ἱερᾶς ἐντολῆς, ἣν εἶχε παρὰ τοῦ θεοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὡς ἂν ἔλεγε τὸ κλειστόν του χεῖλος νὰ σπεύσῃ τώρα εἰς τὸ καθῆκόν του ὁ στρατὸς, ὅστις τόσους χρόνους, φεῦ! παρετάσσετο καὶ παρετάσσετο εἰς κηδείας καὶ τελετάς. Ὁ Κανάρης εἰς τὴν κηδείαν του, ὦ θεία σύμπτωσις, εὗρε τὴν πόλιν ἄνευ στρατιωτῶν.

Οὕτως ἔφθασεν ἡ συνοδεία διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εἶτα δὲ τῆς τοῦ Αἰόλου, ὅλης πενθίμου ἑκατέρωθεν, τῆς τοῦ Ἑρμοῦ ἐπίσης καὶ τέλος τῆς Εὐαγγελιστρίας, εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως. Ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ ὑπουργείου κ. Καρακατσάνην διέταξεν αὐτόν, ἵνα ἅμα φθάσωσιν ἔξω τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, εἰσαγάγωσι τὸ φέρετρον εἰς αὐτὸν ἀξιωματικοὶ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τοιαύτην μέριμναν καὶ ἐν ἄλλοις ἐπέδειξεν ὁ βασιλεὺς δίδοὺς διαταγὰς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς κηδείας καὶ ἐν γένει ἐνδιαφέρον μέγιστον δείξας δι' ὅλην τὴν καλῶς γενομένην διάταξιν.

Ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἀνέμενε μόλις πρὸ μικροῦ ἐλθοῦσα καὶ προσευχομένη ἐν δακρύοις ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Ὄλγα πένθιμα ἐνδεδυμένη καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Κυρίας καὶ τῶν ἐπιτίμων κυριῶν ἐπίσης ἐν πένθει. Ἐκεῖ προπορευθεῖσα παρέμεινε νὰ δώσῃ τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν ἡ χήρα τοῦ Κανάρη ἐν δακρύοις μὲ συντετριμμένην ψυχήν. Πλησίον της ἔμενον ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ της Μιλτιάδου Κανάρη μετὰ τῶν θυγατέρων της, ἡ χήρα τοῦ ἄλλου υἱοῦ της Ἀριστείδου κ. Φανή, ἡ χήρα τοῦ ἄλλου υἱοῦ της Λυκούργου μετὰ τῶν θυγατέρων της, καὶ ἡ ἀγαπητὴ τοῦ ἥρωος ἐγγονὴ Διαμαντίνα, ἐν ἀῤῥήτῳ πένθει, ὅπερ ἐῤῥάγιζε τὴν καρδίαν τοῦ θεωμένου αὐτό.

Ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία.

Ἐδόθη ὁ τελευταῖος ἀσπασμός.

Καὶ ἠκολούθησε πλέον ἡ νεκρικὴ πομπὴ τὴν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἄγουσαν. Αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἐν συγκινήσει ἐπέβησαν ἁμαξῶν καὶ μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Πάντες οἱ λοιποὶ παρηκολούθησαν, ἔτι δὲ λαὸς ἄπειρος, οὕτως ὥστε, ἅμα διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἐξῆλθεν ἡ κηδεία εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν στύλων, ἡ πόλις ἔμεινε κενὴ σχεδόν, ὡς ἔρημος, ὡς θὰ ἐφαντάζετό τις τὴν Ἑλλάδα, ἂν αἰφνιδίως ἐκτεθεῖσα εἰς κίνδυνον οἷος ἦτο ἐκεῖνος ὁ τοῦ 21 ἔμενεν ἐστερημένη τῆς χειρὸς τοῦ Κανάρη καὶ τῶν τόσων γενναίων ἀγωνιστῶν, οἵτινες τὴν ἔσωσαν. Τὸ δὲ θέαμα τῶν κτιρίων ἐν τῷ διὰ μέσου τῶν κενῶν ὁδῶν ἦτο ὡς τι ὅραμα παραδόξου πυρετοῦ ἐκ θλίψεως καὶ ἀτυχίας. Οὐ μόνον δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἦν ὁ παρακολουθήσας λαός, ἀλλὰ κ' ἐκ τῶν πέριξ χωρίων πολλοὶ καὶ ἐκ τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐκ Σύρου ἀκόμη σπεύσαντες ἅμα τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ νεκρικὴ πομπὴ διήρχετο τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, ὁ οἰκουρὸν γηραιὸς ὑπονναύαρχος Νικόδημος ἐξῆλθε καίτοι ἀσθενὴς εἰς τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας του, κειμένης εἰς τὸ βάθος παρόδου ἀποληγούσης εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, καὶ ἀπεχαιρέτισε διὰ τοῦ βλέμματός του τὸν ἔνδοξον συναγωνιστήν του Κανάρην. · · ·

Ἤδη ἐμαύρισεν ὑπὸ κόσμου ὅλη ἡ εὐρεῖα πλατεῖα τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, οἱ περὶ τὸ νεκροταφεῖον λόφοι καὶ πᾶσα ἡ κάτω πεδιάς. Ὡς ἂν ἤρχιζε ν' ἀπλόνῃ, ὅπου γῆ ἑλληνική, μαύρην ὄψιν μαύρου πένθους ὁ παρακολουθήσας τὴν κηδείαν τεθλιμμένος κόσμος.

Ἐν τῷ νεκροταφείῳ

Τελευταῖον στέφανον ἀπέθετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ νεκροταφείου ἄριστον ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργείου κ. Καρακατσάνης. Διέβη δὲ τὴν ἀπαισίαν πύλην ἡ πομπὴ καὶ ἔστη παρὰ τὸν τάφον. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἦν ἡ ὑψίστη τοῦ θνητοῦ ἀνθρώπου μόνου φέροντος πρὸς τὸν τάφον τὴν Δόξαν, ἣν αὐτὸς ἀπαθανατίζει ἐπὶ γῆς καὶ λατρεύει καὶ προσκυνεῖ. Ὡς ἂν ἤθελε ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς ὑστεροφημίας ἣν ἀποκομίζει, ὅτι παλαίει πρὸς τὸν θάνατον γενναίως μόνος φέρων πρὸς αὐτὸν τὸ θῦμα δι' οὗ αὐτὸς νομίζει, ὅτι καταβάλλει τὴν ἀποθέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ πάλιν ῥιγεῖ ὁ ἄνθρωπος τὴν στιγμὴν ταύτην, ὡς ὁ τολμήσας τι ἐπ' ἐλπίδι ὑπέρτερον τῶν δυνάμεών του καὶ ψιθυρίζῶν ἐν βραδυνάσῃ στιγμιαίᾳ μεταρελείᾳ τὸ *Τετέλεσται!*

Ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ ἐπιταφίου ῥήτορος κ. Θεοδώρου Δηλιγιάννη, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἠκούσθη ὁ λόγος, ὅστις παρακολούθει τὴν προσπεύδουσαν ἤδη ὑστεροφημίαν οἱονεὶ δίδων αὐτῇ τὰς τελευταίας ἐντολὰς τῶν ἐπιζώντων. Τὸν ἐπιτάφιον τοῦ κ. Δηλιγιάννη παρηκολούθησεν ὁ εἰκονικώτατος τοῦ κ. Γερασίμου Ζωγιοῦ μεταδίδοντος τὸ πνεῦμα τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἔδωκαν αὐτῷ τὴν ἐντολήν. Τέλος, ὁ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐμμ. Κοκκίνου ἐπῆλθε παρήγορος καὶ θερμὸς, σοφῶς ἀνοικοδομῶν τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς Κανάρη.

Τετέλεσται!

Τελευταῖος ὁ συμπατριώτης τοῦ ἥρωος καὶ γόνος τῆς εὐπατρίδου ψαριανῆς οἰκογενείας κ. Βρατσάνος, ἐν στιγμῇ ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως ἀῤῥήτου, ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ πολύτιμον στέφανον, καὶ εἶπε τὸ ἀληθέστατον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ τοῦ Σολωμοῦ:

Σ' τῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ῥάχη
Περπατώντας ἡ Δόξα μονάχη
Μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παληκάρια
Καὶ 'ς τὴν κόμη στεφάνι φορεῖ
Γινομένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
Ποὺ 'χαν μείνει 'ς τὴν ἔρημη γῆ.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐπικήδειον συνοδείαν στρατεύματα ἐπυροκρότησαν τρίς, τὸ δὲ πυροβολικὸν διὰ δέκα καὶ πέντε βολῶν · · · ·

Ἀλλ' ὁ **ΚΑΝΑΡΗΣ** ἦν ἐν τῷ τάφῳ!

Πενθίμως καὶ καταβεβλημένον εἰσήρχετο ἤδη, δύσαντος τοῦ ἡλίου, τὸ πλῆθος καὶ ἐτρέπετο τὰς ὁδοὺς εἰς τὴν πόλιν βαρύθυμον, ἀλλ' οὐδεμίαν πλέον ἐνέφαινε κίνησιν, οὔτε ἐπρόσεχέ τις, καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἠδυνάτει τὸ πλῆθος ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν ἐπὶ καιρὸν ἐκλιποῦσαν ζωήν. · · ·

Ἐφημερὶς

Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 6, λ. 45—Δύσις ὥρ. 6, λ. 3.
Σελήνη 11 ἡμερῶν

Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου πατρὸς τοῦ Προδρόμου